

10. Rosenstein-Rodan P. Notes on the Theory of the «Big Push [Text] / Economic Development for Latin America. – 1961. – Vol. 4. – P. 60–65.

11. Самуэльсон, П. Экономика [Текст] / П. Самуэльсон. – М.: Машинстроение: НПО «АЛГОН». – 1994. – Т. 2. – С. 124–134.

12. Маркс, К. Капитал. Т. 23 [Текст] / К. Маркс, Ф. Энгельс. – М.: Политгиздат, 1956. – 738 с.

13. Голиков, А. П. Вступ до економічної і соціальної географії [Текст]: підручник / А. П. Голиков, Я. Б. Олійник, А. В. Степаненко. – К.: Либідь, 1997. – 320 с.

References

1. Prokopenko, L. L., Rudik, O. M., Shumlyayeva, I. D., Prokopenko, L. L. (Ed.) (2008). The development of regional cooperation in Ukraine con-text of European integration. Dnipropetrovsk: NAPA, 132.

2. Maksimenko, S., Kish, E.; Maksimenko, S. (Ed.) (2000). Regional policy in Europe: Lessons for Ukraine Center Inst East-West. Kiev: Logos, 171.

3. Babinova, O. (2011). Interregional cooperation: content, form, role and problems and implement companies in Ukraine/ Public administration and local self-government bodies, 4 (11), 67–90.

4. Model law as to thr interregional cooperation of 31.10.2007. Available at: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/997_144

5. Storonyanska, I. (2009). Interregional integration processes in Ukraine: Trends and Prospects of Development. Lviv: IRD NAS of Ukraine, 392.

6. Lyashenko, V. I.; Lyashenko, V. I. (Ed.) (2011). Guidelines for implementation in Ukraine of the Concept inter-regional and border cooperation of CIS member states – Minregionstroy Ukraine, Institute of Industrial Economics of NAS-Ukraine. Donetsk, 248.

7. Frolov, S. M., Mahnusha, S. M., Oliynyk, V. M. (2013). Analysis of economic efficiency of cross-border cooperation, on the example of Ukraine Sumy region and a marketing innovation in it. Marketing and management innovation, 3, 216.

8. Krasovskyy, V. (1980). Infrastructural and intensification of economy. Moscow: Economics, 195.

9. Carter, A. (1974). Structural changes in the USA economy. Moscow: Statistics, 272.

10. Rosenstein-Rodan, P. (1961). Notes on the Theory of the «Big Push». Economic Development for Latin America, 4, 60–65.

11. Samuelsson, P. (1994). Economics. Moscow: mechanical engineering: NPO "ALHON", 2, 124–134.

12. Karl Marx Capital (1956). Moscow: Polytezdats, 23, 738.

13. Golikov, A. P., Oleinik, Y. B., Stepanenko, A. V. (1997). Introduction to the economic and social geography. Kyiv: Lybid, 320.

*Рекомендовано до публікації д-р екон. наук, професор Заблудська І. В.
Дата надходження рукопису 22.04.2015*

Попова Ірина Анатоліївна, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, завідувачий відділом, Відділ проблем міжрегіонального співробітництва, Луганська філія Інституту економіко-правових досліджень НАН України, пр. Радянський, 59а, м. Северодонецьк, Луганська обл., Україна, 93406
E-mail: ira_porova_dik@mail.ru

Васильчук Наталія Олександрівна, кандидат економічних наук, Науковий співробітник відділу проблем міжрегіонального співробітництва, Луганська філія Інституту економіко-правових досліджень НАН України, пр. Радянський, 59а, м. Северодонецьк, Луганська обл., Україна, 93406

Бурбело Сергій Олегович, провідний економіст, Відділ проблем міжрегіонального співробітництва, Луганська філія Інституту економіко-правових досліджень НАН України, пр. Радянський, 59а, м. Северодонецьк, Луганська обл., Україна, 93406

УДК 331.5(045)

DOI: 10.15587/2313-8416.2015.43252

СТАН РИНКІВ ПРАЦІ КРАЇН-ЛІДЕРІВ МІЖНАРОДНОГО МІГРАЦІЙНОГО РУХУ

©Д. С. Чепеленко

В роботі розглянуто ринки праці країн-лідерів міжнародного міграційного руху, виявлено ациклічність руху показників, що характеризують ринок праці та їх вплив на економічний та демографічний стан країн, які є найбільш впливовими суб'єктами світового ринку праці. Виявлено, що в залежності від напрямку міграційних потоків, показники, що характеризують ринок праці мають ациклічний характер
Ключові слова: міграційні процеси, ринок праці, безробіття, зайнятість, склад робочої сили

In this work the labor markets of the leaders of international migration are considered, it is found an acyclicity of movement indicators of the labor market and their impact on the economic and demographic situation of countries that are the most influential of the global labor market. It is found that indicators, characterizing the labor market, have acyclic nature depending on the direction of migration flows

Keywords: migration processes, labor market, unemployment, employment, labor force structure

1. Вступ

Глобальна економічна криза стала причиною підвищення рівня динаміки міжнародної міграції і в осяжному майбутньому, міжнародна міграція буде мати стійкий висхідний тренд. У зв'язку з цим, розуміння справжньої природи цього явища дає можливість ефективного використання та управління, тому досить важливо не тільки встановити чисельність, походження і призначення міжнародних міграційних потоків, але й їх правовий статус, зайнятість та соціальні умови.

2. Постановка проблеми

На сьогоднішній день більше 200 мільйонів людей у всьому світі залишаються без роботи, що приблизно на 30 мільйонів більше, ніж на початок кризи, причому приблизно 75 мільйонів з цих безробітних – молодь. Крім того, для багатьох трудові доходи не збільшуються протягом значного часу, і в багатьох країнах проблемою залишається нерівність доходів [1–5].

Збереження високого рівня переважно циклічного безробіття посилює ризики витіснення населення з ринку праці і структурного безробіття, а загальне уповільнення економічного зростання в країнах-реципієнтах чинить тиск на зростання формальної оплати праці та продуктивної зайнятості та на темпи скорочення масштабів бідності серед працюючих осіб та їх неповної зайнятості, тому дослідження ринків праці країн-донорів та країн-реципієнтів є необхідною умовою виявлення закономірностей міграційних рухів.

3. Аналіз останніх досліджень і публікацій

Численні дослідження тенденцій та специфіки міжнародних переміщень населення в контексті глобалізації ринків вивчалася вітчизняними та іноземними вченими, зокрема, А. Гайдуцьким, Е. Лібановою, Ю. Макогоном, Н. Пархоменко, Н. Шаповаловою, Л. Шаульською, та К. Bauer, M. Busch [6], Н. Fassmann, С. Erceg [5], R. Loungani [4], G. Moscarini [7], J. Salt, K. Zimmermann та ін.

4. Аналіз ринків праці країн-лідерів міграційного руху

Економіка багатьох країн зростає недостатніми темпами, щоб серйозно впливати на високі рівні безробіття та неповної зайнятості. Низькі сукупні темпи зростання зайнятості приховують високу плинність робочої сили на ринку праці, супроводжувану значними змінами в галузевій структурі зайнятості. За останніми прогнозами МВФ і ОЕСР, в майбутньому очікується слабкий сплеск економічної активності, який надасть негативний вплив на короткострокове зростання зайнятості та стримуватиме прогрес у вирішенні середньострокового відновлення зайнятості населення працездатного віку до докризового рівня.

Лише небагатьом розвиненим країнам вдалося зберегти або підвищити рівень зайнятості та зменшити рівень безробіття і неповну зайнятість.

Зростання рівня безробіття в багатьох країнах залишається на достатньо високому рівні (табл. 1).

Таблиця 1

Зміни рівня безробіття країн лідерів міграційного руху, % [2; 3]

Країни	Рівень безробіття						
	роки				темпи зростання, %		
	2010	2011	2012	2013	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Країни-донори							
Казахстан	5,8	5,4	5,3	5,2	93,1	98,1	98,1
Мексика	5,2	5,3	4,9	4,9	101,9	92,5	100,0
Єгипет	9,0	12,0	12,7	12,7	133,3	105,8	100,0
Бангладеш	4,5	4,5	4,5	4,3	100,0	100,0	95,6
Китай	4,2	4,3	4,5	4,6	102,4	104,7	102,2
Індія	3,5	3,5	3,6	3,6	100,0	102,9	100,0
Україна	8,1	7,9	7,5	7,9	97,5	94,9	105,3
Країни-реципієнти							
США	9,7	9	8,2	7,4	92,8	91,1	90,2
Іспанія	20,2	21,7	25,2	26,6	107,4	116,1	105,6
ОАЕ	4,2	4,1	4	3,8	97,6	97,6	95,0
Росія	7,3	6,5	5,5	5,6	89,0	84,6	101,8
Італія	8,4	8,4	10,7	12,2	100,0	127,4	114,0
Південна Африка	24,7	24,7	25	24,9	100,0	101,2	99,6
Саудівська Аравія	5,4	5,8	5,6	5,7	107,4	96,6	101,8
Канада	8,0	7,4	7,2	7,1	92,5	97,3	98,6
Велика Британія	7,9	7,8	8,0	7,5	98,7	102,6	93,8
Австралія	5,2	5,1	5,2	5,7	98,1	102,0	109,6

У країнах-донорах рівень безробіття перевищує 7 % тільки у Єгипті, а в країнах-реципієнтах він є занадто високим, особливо в Іспанії – 26,6 % та Південній Африці – 24,9 %. З іншого боку, безробіття нижче 5 % спостерігається лише в Індії та

ОАЕ. Протягом 2012 року і в першому кварталі 2013 року рівень безробіття ще більш підвищився в ряді країн, де він і без того був високим, особливо в Європейському союзі, в цілому, і у Франції, Італії та Іспанії, зокрема. При цьому значне зниження

рівня безробіття не менш ніж на половину процентного пункту відзначено в Росії, Великій Британії, Канаді та США.

Економічна криза породила відчужене покоління в Європі, де дуже високий рівень молодіжного безробіття (наприклад, в Іспанії більше 50 %). Абсолютна різниця між рівнями безробіття серед молоді та дорослого населення особливо велика (понад 25 %) в Італії, Південній Африці, Іспанії та Саудівської Аравії. У порівнянні з докризовим рівнем молодіжне безробіття зросло в 12 країнах, особливо в Італії та Іспанії. Рівень безробіття серед молоді збільшився до 20 % і вище і перевищив 50 % в Південній Африці та Іспанії. Особливу занепокоєність викликає частка безробітної молоді, що залишається без роботи протягом 12 місяців і більш тривалих періодів часу (тобто довгострокова або застійне безробіття). Цей показник становить у середньому 23,3 %. У більшості країн рівень зайнятості молоді знизився з моменту настання кризи, що відображає в ряді випадків не тільки відсутність робочих місць, а й тенденцію до зростання чисельності учнів у системі загальної та професійно-технічної освіти. Одним з показників, що враховують чисельність учнів шкіл, є частка молоді, яка не працює, не вчиться і не проходить професійно-технічної підготовки (NEET). Цей показник коливається від менше 10 % до понад 25 %. Неактивність багатьох молодих людей є результатом їх розчарування і маргіналізації, що може відображати поєднання багатьох негативних факторів, таких як відсут-

ність кваліфікації, стан здоров'я, бідність та інші форми соціальної ізоляції [4].

Важливо відзначити, що фактори економічного зростання відрізняються від факторів, що сприяють участі у складі робочої сили, а зниження рівня безробіття насправді не відображає поліпшення ринку праці.

Зниження рівня участі в робочій силі є негативним фактором і відображає демографічні зміни в економіці, а, так само, і те, що різні демографічні групи мають різні схильності до участі в ринковій діяльності, що, в свою чергу, впливає на макроекономічні показники.

З 1948 по 1966 р частка участі у складі робочої сили в економічних процесах була відносно низькою і відносно стабільною, складаючи в середньому 59,1 %, при цьому, така тенденція не ототожнювалась зі слабким економічним зростанням [2].

Пік зростання рівня участі у складі робочої сили спостерігається в першій половині 2000 року. Починаючи з 2000 року, рівень участі у складі робочої сили в цілому знижується: темпи зниження були особливо різкими під час економічного спаду 2007–2009 року. В даний час медіанний рівень участі населення участі у складі робочої сили становить 65,9 % – від мінімуму 49 % в Італії до максимуму 80 % в ОАЕ. Більше 70 % зниження пов'язане з вплив демографічних факторів.

Частка участі населення у складі робочої сили у 2013 році не змінилась, за винятком її збільшення у Саудівській Аравії та ОАЕ (табл. 2).

Таблиця 2

Зміни рівня участі в складі робочої сили країн лідерів міграційного руху, % [3]

Країни	Рівень участі в складі робочої сили						
	роки				темпи зростання, %		
	2010	2011	2012	2013	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Країни-донори							
Казахстан	72	72	73	73	100,0	101,4	100,0
Мексика	61	60	62	62	98,4	103,3	100,0
Єгипет	49	49	49	49	100,0	100,0	100,0
Бангладеш	71	71	71	71	100,0	100,0	100,0
Китай	71	71	71	71	100,0	100,0	100,0
Індія	55	55	54	54	100,0	98,2	100,0
Україна	59	59	59	59	100,0	100,0	100,0
Країни-реципієнти							
США	64	63	63	63	98,4	100,0	100,0
Іспанія	59	59	59	59	100,0	100,0	100,0
ОАЕ	78	79	79	80	101,3	100,0	101,3
Росія	63	63	64	64	100,0	101,6	100,0
Італія	48	48	49	49	100,0	102,1	100,0
Південна Африка	51	51	52	52	100,0	102,0	100,0
Саудівська Аравія	52	52	52	55	100,0	100,0	105,8
Канада	67	66	66	66	98,5	100,0	100,0
Велика Британія	62	62	62	62	100,0	100,0	100,0
Австралія	66	66	65	65	100,0	98,5	100,0

К. Ерцег і А. Левін вважають, що в «нормальні часи» (тобто, у відповідь на невеликі або тимчасові шоки) частка участі в робочій силі носить ациклічний характер, однак, помітно падає після великого і на-полегливої шоку сукупного попиту [4].

Метою будь-якого суспільства є максимальна зайнятість. Дискусія про ступінь участі робочої сили у відновленні економіки є дискусією про природу американської економіки: одні припускають, що з кінця рецесії (2009) значною мірою не-

фективним є співвідношення зайнятості до чисельності населення, інші підкреслюють ризик збільшення і так відносно високого коефіцієнта державного боргу до ВВП, треті стверджують, що економіка відновилася завдяки збільшенню реальних споживчих витрат, стабілізації ринку нерухомості,

відновленню вартості акцій і істотного зниження рівня безробіття.

Економічне виробництво і зайнятість зростають різними темпами. У різних країнах економічне зростання викликає різке відрізняються один від одного наслідки у сфері зайнятості (табл. 3).

Таблиця 3

Зміни рівня загальної зайнятості країн лідерів міграційного руху, % [2; 3]

Країни	Рівень загальної зайнятості						
	роки				темпи зростання, %		
	2010	2011	2012	2013	2011/2010	2012/2011	2013/2012
Країни-донори							
Казахстан	67	68	68	69	101,5	100,0	101,5
Мексика	58	57	59	59	98,3	103,5	100,0
Єгипет	44	43	43	43	97,7	100,0	100,0
Бангладеш	68	68	68	68	100,0	100,0	100,0
Китай	68	68	68	68	100,0	100,0	100,0
Індія	54	53	52	52	98,1	98,1	100,0
Україна	54	54	55	55	100,0	101,9	100,0
Країни-реципієнти							
США	57	57	58	58	100,0	101,8	100,0
Іспанія	47	46	45	43	97,9	97,8	95,6
ОАЕ	75	75	76	77	100,0	101,3	101,3
Росія	58	59	60	60	101,7	101,7	100,0
Італія	44	44	44	43	100,0	100,0	97,7
Південна Африка	39	39	39	39	100,0	100,0	100,0
Саудівська Аравія	49	49	49	52	100,0	100,0	106,1
Канада	61	62	62	62	101,6	100,0	100,0
Велика Британія	57	57	57	57	100,0	100,0	100,0
Австралія	62	62	62	62	100,0	100,0	100,0

Починаючи з 2007 року країни-реципієнти в цілому показують схожі темпи падіння ВВП за винятком ОАЕ. При тому, динаміка рівня загальної зайнятості є стабільно низькою і відрізняється при майже близьких результатах в галузі зайнятості, різними темпами економічного зростання. До того ж, в ОАЕ за останні 5 років створено понад 1 млн робочих місць для іноземців – при населенні в 9 млн чол., де більше 80 % найманої робочої сили – іноземні мігранти. Більший показник – тільки в Катарі, де відсоток іноземних робітників становить 87 %. Але тепер ОАЕ потрібна не кількість мігрантів, а їх висока якість, їх знання, досвід і лояльність до ОАЕ як до країни-роботодавця. Тому з 2009 року в ОАЕ ведеться масштабна робота з покращення умов роботи і життєдіяльності мігрантів. Україні варто вивчити цей досвід, адже ми не тільки досить великий донор, але і реципієнт робочої сили [6].

У більшості країн робочі місця не створюються, незважаючи на досить різні темпи зростання ВВП. Ці суперечливі результати обумовлені відмінностями у складі заходів політики і структурними особливостями.

У ряді країн криза спровокувала довгостроковий негативний вплив на ринок праці. У більшості країн зайнятість працездатного населення нижче докризового рівня більш ніж на 4 % в США і на 10 % в Іспанії. Співвідношення рівнів зайнятості жінок і чоловіків практично не змінилося з початку

кризи, що відображає відносно нейтральний вплив кризи на втрату роботи чоловіками і жінками. Тим не менш, це співвідношення зросло в Іспанії та Італії, а в Індії та Саудівської Аравії рівень безробіття вищий серед жінок, ніж серед чоловіків. Збільшується частка тривало безробітних осіб, особливо різке збільшення їх чисельності відбулося в Італії, Іспанії, Південній Африці, Великій Британії та США. При цьому значне зниження було зафіксовано в Росії. Медіанна частка довгострокового безробіття у відсотках від загального числа безробітних зросла до 30,2 % в 2012 році порівняно з 24,6 % у 2007 році. У період з 2008 по 2012 роки і в розвинених країнах, і в країнах, що розвиваються економікою відзначені серйозні зміни в галузевій структурі зайнятості. У більшості розвинених країн зайнятість скоротилася в обробній промисловості та будівництві, при цьому відзначено зростання зайнятості в державних службах, які часто є єдиним джерелом зростання зайнятості, тоді як країни, що розвиваються, створюють робочі місця, переважно в будівництві. Таким чином, відбуваються структурні зрушення, які доводять те, що політика на ринку праці повинна бути спрямована на регулювання наслідків структурних змін з точки зору перепідготовки кадрів та забезпечення мобільності працівників.

Дж. Москаріні і Ф. Постел-Віней у своєму дослідженні виявили, що зайнятість у великих роботодавців має циклічний характер: знищення більшості

робочих місць великими підприємствами при підвищенні рівня безробіття вище тенденції (наприкінці рецесії і відразу після спаду) і створення робочих місць, коли безробіття знаходиться нижче тренда.

Такі тенденції не характерні для малого бізнесу, отже, основою зростання зайнятості в США, зокрема, під час рецесії, є малі підприємства (з чисельністю працівників до 50 осіб) (табл. 4).

Таблиця 4

Залежність між створенням робочих місць і розміром підприємств [7]

Розмір підприємства (працівники)	Середній розмір штату (працівники)	Рівень зайнятості, %	Кумулятивний рівень зайнятості, %
1–4	2.1	5.4	5.4
5–9	6.4	6.4	11.8
10–19	12.4	7.73	19.53
20–49	24	10.66	30.2
50–99	39.1	7.57	37.77
100–249	48.9	8.7	46.47
250–499	53.5	5.62	52.09
500–999	57.4	5.11	57.2
1,000–2,499	61.8	6.91	64.11
2,500–4,999	58.4	5.19	69.3
5,000–9,999	56	5.38	74.68
10,000	62.2	25.32	100

Також, в країнах-реципієнтах спостерігається зниження темпів зростання реальної заробітної плати, за винятком Південної Африки.

У країнах-донорах нерівність доходів залишається на високому рівні, хоча деякі помітні зрушення в бік зниження відбулися в Південній Африці. З іншого боку, істотне зниження спостерігається в Мексиці.

Згубно позначились на ринках праці демографічні зміни, які повною мірою чинитимуть тиск на ринки праці в майбутньому у вигляді помітного зниження темпів зростання економічно активного населення у всіх країнах, за винятком Індії, Мексики і Саудівської Аравії. До 2020 року в трьох країнах відбудеться зниження в абсолютному вираженні, а в Китаї і Європі темпи зростання будуть нижче 0,5 % [8].

5. Апробація результатів дослідження

Основні результати дослідження були представлені на міжнародній науково-практичній конференції «VIII International Scientific and Practical Conference of Students, Graduate Students and Young Scientists» (Minsk, 2015).

6. Висновки

Жоден відтворювальний процес у реальному сучасному економічно розвиненому і інтегрованому суспільстві не виникає без впливу на нього тих змін, які пов'язані з міграційними процесами. Темпи розвитку і характер міграційних процесів зумовлені, насамперед, зростанням потреб розвинених країн у трудових ресурсах і супроводжуваним глобалізацію поглибленням соціальної поляризації і загостренні проблем.

На наш погляд, це розкриває стратегічну лінію в управлінні міжнародними міграційними процесами, що підтверджується і виконанням компенсуючої функції в частині стабілізації чисельності населення світу, яку виконує міжнародна міграція в період різкого збільшення природного спаду населення в самий кризовий період розвитку.

Міжнародна міграція сприяє зменшенню дефіциту робочої сили в низькооплачуваних галузях економіки та на мало престижних видах робіт, забезпечує зайнятість в малонаселених регіонах, впливає на структуру зайнятості місцевого населення, підвищуючи питому вагу

Наслідки міграційних процесів неоднозначні, однак їх вплив на соціально-економічний і політичний розвиток країн збільшується. Ступінь впливу багато в чому залежить від ефективності міграційної політики країни, націленої на залучення висококваліфікованих іммігрантів, їх інтеграцію, підтримку і навчання, бо кваліфікована робоча сила – це ключовий компонент продуктивної і конкурентоспроможної економіки.

Література

1. Брисбенский план действий: о чем конкретно договорились страны G20 [Электронный ресурс] / Режим доступа: <http://delo.ua/world/brisbenskij-plan-dejstvuj-o-chem-konkretno-dogovorilis-strany-283486>
2. International Labor Comparisons / Бюро статистики труда США (БСТ) [Электронный ресурс] / Режим доступа: <http://www.bls.gov/fls/ichcc.htm#table2.2>
3. International Migration Report 2013 / Департамент економічних та соціальних питань ООН [Електронний ресурс] / Режим доступа: http://esa.un.org/unmigration/documents%5Cworldmigration%5C2013%5CFull_Document_final.pdf
4. Loungani, P. Seven Lean Years [Electronic resource] / P. Loungani. – International Monetary Fund. – Available at: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2015/03/loungani.htm>
5. Erceg, C. J. Labor Force Participation and Monetary Policy in the Wake of the Great Recession [Electronic resource] / C. J. Erceg, A. T. Levin. – International Monetary Fund, 2013. – Available at: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2013/wp13245.pdf>
6. Busch, M. E. The CPS Redesign's Effects on Measured Unemployment Duration in the Great Recession [Text] / M. E. Busch // B.E. Journal of Economic Analysis & Policy. – 2012. – Vol. 12, Issue 1. – P. 1–19. doi: 10.1515/1935-1682.3094
7. Moscarini, G. The Contribution of Large and Small Employers to Job Creation in Times of High and Low Unemployment: Dataset [Text] / G. Moscarini, P.-V. Fabien // Amer-

ican Economic Review. – 2012. – Vol. 102, Issue 6. – P. 2509–2539. doi: 10.1257/aer.102.6.2509

8. The World Is Facing A Global Job Crisis [Електронний ресурс] / Бізнес-інсайдер. – Режим доступу: <http://www.businessinsider.com/afp-world-bank-warns-of-global-jobs-crisis-2014-9#ixzz3W9pU1Arh>

9. The Conference Board [Електронний ресурс] / Бізнес-дослідницька компанія. – Режим доступу: <https://www.conference-board.org/>

10. Чепеленко, А. М. США-Мексика: природа конфлікту міграційних інтересів [Текст] / А. М. Чепеленко, Д. С. Чепеленко // Вісник Одеського Національного університету : науковий журнал. Економіка. – 2014. – Т. 19, Вип. 2/1. – С. 188–192.

References

1. Brisbenskij plan dejstvij: o chem konkretno dogovorilis' strany G20. Available at: <http://delo.ua/world/brisbenskij-plan-dejstvij-o-chem-konkretno-dogovorilis-strany-283486>

2. International Labor Comparisons. Bjuro statistiki truda SShA (BST). Available at: <http://www.bls.gov/fls/ichcc.htm#table2.2>

3. International Migration Report 2013. Departament ekonomichnih ta social'nih pitan' OON. Available at: http://esa.un.org/unmigration/documents%5Cworldmigration%5C2013%5CFull_Document_final.pdf

4. Loungani, R. Seven Lean Years / International Monetary Fund. Available at: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2015/03/loungani.htm>

5. Erceg, C. J., Levin, A. T. (2013). Labor Force Participation and Monetary Policy in the Wake of the Great Recession. International Monetary Fund. Available at: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2013/wp13245.pdf>

6. Busch, M. E. (2012). The CPS Redesign's Effects on Measured Unemployment Duration in the Great Recession. B.E. Journal of Economic Analysis & Policy, 12 (1), 1–19. doi: 10.1515/1935-1682.3094

7. Moscarini, G., Postel-Vinay, F. (2012). The Contribution of Large and Small Employers to Job Creation in Times of High and Low Unemployment. American Economic Review, 102 (6), 2509–2539. doi: 10.1257/aer.102.6.2509

8. The World Is Facing A Global Job Crisis. Biznes-insajder. Available at: <http://www.businessinsider.com/afp-world-bank-warns-of-global-jobs-crisis-2014-9#ixzz3W9pU1Arh>

9. The Conference Board. Biznes-doslidnic'ka kompanija. Available at: <https://www.conference-board.org/>

10. Chepelenko, A. M., Chepelenko, D. S. (2014). SShA-Meksika: priroda konfliktu migracijnih interesiv. Visnik Odes'kogo Nacional'nogo universitetu: naukovij zhurnal. Ekonomika, 19 (2/1), 188–192.

*Рекомендовано до публікації д-р екон. наук, професор Ковальов В. М.
Дата надходження рукопису 27.04.2015*

Чепеленко Дмитро Станіславович, аспірант, кафедра міжнародної економіки, Донецький національний університет, вул. 600-річчя, 21, м. Вінниця, Україна, 21021
E-mail: angzhel@yandex.ua